

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

Neuvosto

2003/C 247/01 Neuvoston päätöslauselma, annettu 2 päivänä lokakuuta 2003, tulliyhteistyöstrategiasta 1

Komissio

2003/C 247/02 Euron kurssi 4

2003/C 247/03 Komission tiedonanto yhteisestä käytännöstä liikkeeseen laskettavien eurokolikoiden kansallisten puolien muuttamisessa, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003, annetusta komission suosituksesta 5

2003/C 247/04 Komission tiedonanto neuvoston direktiivi 93/42/ETY täytäntöönpanoksi ⁽¹⁾ 7

2003/C 247/05 EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen – Tapaukset, joita komissio ei vastusta 15

Euroopan keskuspankki

2003/C 247/06 Euroopan keskuspankin suositus annettu 3 päivänä lokakuuta 2003 Euroopan unionin neuvostolle Banque centrale du Luxembourgin ulkopuolisista tilintarkastajista (EKP/2003/11) 16

II Valmistavat säädökset

.....

Ilmoitusnumero

Sisältö (jatkuu)

Sivu

III *Tiedotteita*

Komissio

2003/C 247/07

Yhteisön Nuoriso-toimintaohjelma – Ehdotuspyyntö laajamittaiset yhteistyö-, koulutus- ja tiedotushankkeet – Toimi 5 – tukitoimet (DG EAC 17/03) 17

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖSLAUSELMA,

annettu 2 päivänä lokakuuta 2003,

tulliyhteistyöstrategiasta

(2003/C 247/01)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

PALAUTTAA MIELIIN SEURAAVAA:

1. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 29 ja 30 artiklassa määrätään jäsenvaltioiden tullihallintojen tiiviimmästä yhteistyöstä, jolla osaltaan autetaan luomaan vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue unionin kansalaisille;
2. lokakuussa 1999 kokoontunut Tampereen Eurooppa-neuvosto vahvisti, että jäsenvaltioiden on ryhdyttävä yhteisiin toimenpiteisiin kaikkien yhteiskuntaa uhkaavien sekä vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaa aluetta vaarantavien rikollisuuden muotojen torjumiseksi;
3. joulukuussa 2001 kokoontunut Laekenin Eurooppa-neuvosto pyysi neuvostoa ja komissiota määrittämään Euroopan unionin ulkorajojen valvonnasta vastaavien yksiköiden väliset yhteistyömekanismit;
4. hyväksyessään suunnitelman henkilöiden liikkumisen, maahanmuuton ja turvapaikanhaun valvomisesta Euroopan unionin ulkorajoilla kesäkuussa 2002 kokoontunut Sevillan Eurooppa-neuvosto omaksui yhteensovitun ja yhtenäisen lähestymistavan asiaan;
5. komissio toimitti 28 päivänä heinäkuuta 2003 tiedonannon ⁽¹⁾, joka koskee kaikkia tavaroiden lajeja ja jota on edeltänyt ensimmäinen tiedonanto ”Kohti Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkorajojen yhdenmukaista valvontaa”, jossa käsiteltiin henkilöiden liikkumisen, maahanmuuton ja turvapaikanhaun valvontaa;
6. yleissopimukset tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä (Napoli I vuodelta 1967 ja Napoli II ⁽²⁾), jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten ja komission yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi 13 päivänä maaliskuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 515/97 ⁽³⁾ ja yleissopimuksen tietotekniikan käytöstä tullialalla ⁽⁴⁾;
7. 8 päivänä helmikuuta 2001 päivätyn komission tiedonannon ja tulliliittoa koskevasta toimintasuunnitelmasta 30 päivänä toukokuuta 2001 annetun neuvoston päätöslauselman ⁽⁵⁾;
8. yhteisön tullitoimintaa koskevan toimintaohjelman (Tulli 2007) hyväksymisestä 11 päivänä helmikuuta 2003 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 253/2003/EY ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽²⁾ EYVL C 24, 23.1.1998, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 82, 22.3.1997, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁽⁴⁾ EYVL C 316, 27.11.1995, s. 34, yleissopimus sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1999 pöytäkirjalla (EYVL C 91, 31.3.1999, s. 2).

⁽⁵⁾ EYVL C 171, 15.6.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 36, 12.2.2003, s. 1.

9. Euroopan unioni on tehnyt sopimuksia ja laatinut yhteisiä strategioita kolmansien maiden ja erityisesti unioniin rajoittuvien kolmansien maiden kanssa;

TOTEAA, että

1. tavaroiden, henkilöiden ja pääoman vapaa liikkuvuus vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvalla alueella aiheuttaa sen, että Euroopan unionissa toteutettavia valvontatoimenpiteitä on arvioitava uudelleen;
2. kansainvälinen järjestäytynyt rikollisuus (mukaan lukien terroristiryhmien toiminta) ei tunne kansallisia rajoja eikä kansallisia toimivaltuuksia, joten monikansallinen ja useiden viranomaisten toiminta sekä rikoksen torjuntaa koskeva strategia ovat ehdottoman välttämättömiä;
3. jäsenvaltioiden tullihallinnot osallistuvat kansallisten toimivaltuuksiensa mukaisesti ja niiden asettamissa rajoissa rajat ylittävän rikollisuuden torjuntaan, jota toteutetaan ehkäisemällä, selvittämällä ja tutkimalla rikollista toimintaa sekä asettamalla siitä syytteeseen seuraavilla aloilla: tavaran poikkeava tai laiton liikkuminen, kiellettyjen tavaroiden laiton kauppa ja rahanpesu sekä unionin kansalaisten taloudellisten, kulttuuri- ja ympäristötietojen ja terveyden ja turvallisuuden suojeleminen;
4. tavaroiden tarkastaminen, johon tullihallinnoilla on yksinomaiset toimivaltuudet ulkorajoilla, on rinnastettava henkilöiden tarkastamiseen, jotta Euroopan unionissa voidaan taata täysi turvallisuus;
5. rajojen yhdenmuetä valvontaa koskeva suunnitelma edellyttää näin ollen tulli- ja muiden toimivaltaisten rajaviranomaisten täydentävää ja yhtäläistä osallistumista sekä yhteistyön tehostamista näiden yksiköiden välillä, koska niillä kullakin on omat toimivaltuutensa edellä mainituissa asioissa;
6. vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvalla alueella yhtenäisen lähestymistavan järjestäytyneeseen rikollisuuteen, terrorismin torjuntaan osallistuminen mukaan lukien, olisi tulliyhteistyön lisäksi sisällettävä tiivis ja tehokas momenvälinen yhteistyö tullin ja muiden lainvalvontaviranomaisten sekä muiden Euroopan unionin elinten ja virastojen, esimerkiksi OLAFin, Europolin ja Eurojustin välillä;
7. unionin kansalaisten talouden ja turvallisuuden tehokas suojeleminen edellyttää yhteistyön ja kumppanuuden vahvistamista uusien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja myös EU:n ulkopuolisten, Euroopan unionin ulkorajoilla sijaitsevien maiden kanssa;

PANEE TYYTYVÄISENÄ MERKILLE:

tulliyhteistyön tähänastiset, komission tuella toteutetut saavutukset, joihin kuuluvat

- a) tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä tehtyihin yleissopimuksiin (Näpoli I vuodelta 1967 ja Näpoli II) perustuva yhteistyö;
- b) tullitietojärjestelmän (TTJ) jo nykyisin ja tullitutkintatietokannan (TTTK) tulevaisuudessa mahdollistama tietojenvaihto; ja
- c) tullihallintojen ja muiden lainvalvontaviranomaisten yhteisten tullopäätöiden tulokset;

PÄÄTTÄÄ:

1. määrittellä kolmannen pilarin alaan kuuluvan tulliyhteistyöstrategian, jonka avulla vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvalla alueella voidaan suojata yhteiskuntaa ja taloutta tehokkaammin salakuljetukselta ja petokselta, rajat ylittävältä järjestäytyneeltä rikollisuudelta ja rahanpesulta, ympäristöön ja kulttuuriperintöön kohdistuvilta uhilta sekä muilta edellä mainittujen hallintojen ja viranomaisten toimivaltaan kuuluvilta uhilta, seuraaviin tavoitteisiin pyrkien:
 - a) harkitaan uusia yhteistyömuotoja, joihin kuuluu myös rajat ylittävän järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa koskeva yhteinen analyysi kansalaisten ja talouselämän suojaamiseksi, ja harkitaan yhteistä lähestymistapaa koulutuksen järjestämiseksi tullihallinnoissa sekä tullihallintojen ja muiden lainvalvontaviranomaisten välillä;
 - b) ryhdytään käytännön toimiin uusien yhteistyömuotojen toteuttamiseksi muun muassa parantamalla operatiivista yhteistyötä, varmistamalla keskeinen asema Euroopan unionin ulkorajoilla, perustamalla pysyvä operatiivinen koordinoituyksikkö yhteisten tullioperaatioiden tueksi, varmistamalla tullin, poliisin ja muiden asiaankuuluvien rajaviranomaisten väliseen yhteistyöhön perustuva institutionaalinen lähestymistapa ja kehittämällä edelleen kolmannen pilarin alaisia tietotekniikkajärjestelmiä;
 - c) kehitetään nykyistä yhteistyöprosessia tehokkaammaksi ja joustavammaksi pääasiassa uusien tai parannettujen oikeudellisten menetelmien sekä hyvien käytäntöjen vaihtoa koskevan jäsennetyn ja mitattavissa olevan lähestymistavan avulla, jotta voidaan lunastaa odotukset tuloksekkaasta toimintamallista laittomien tavaroiden takavarikoimiseksi ja rajat ylittävän järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi koko Euroopan unionin alueella; ja
 - d) lisäämään yleisön luottamusta tulliin esittämällä tulliyhteistyön kautta aikaansaatuja konkreettisia tuloksia ja varmistamaan, että tullin tehtävä lainvalvojana tiedostetaan paremmin;
2. ryhtyä tarvittaviin toimiin yksityiskohtaisen toimintasuunnitelman kehittämiseksi ja päivittämiseksi tarpeen mukaan, jotta tämän strategian kokonaistavoitteet ja päämäärät voidaan toteuttaa;

KEHOTTA:

1. tulliviranomaisia ja jäsenvaltioiden muita tullilainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavia viranomaisia toteuttamaan tämän strategian ja toimintasuunnitelman;
 2. tullihallintoja ja jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisia sekä toimivaltaisia Euroopan unionin elimiä ja toimielimiä tekemään voitavansa vahvistaakseen keskinäistä ja kolmansien maiden kanssa tehtävää yhteistyötä rikosten ehkäisemisessä, tutkinnassa, paljastamisessa ja tekijöiden syytteeseen asettamisessa;
 3. komissiota antamaan mahdollisimman paljon rahallista, teknistä ja logistista tukea tämän strategian täytäntöönpanoon.
-

KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

14. lokakuuta 2003

(2003/C 247/02)

1 euro =

Rahayksikkö			Kurssi		
Rahayksikkö			Kurssi		
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,1634	LVL	Latvian latia	0,6463
JPY	Japanin jeniä	127,79	MTL	Maltaan liiraa	0,4284
DKK	Tanskan kruunua	7,4291	PLN	Puolan zlotya	4,5289
GBP	Englannin puntaa	0,702	ROL	Romanian leuta	38 786
SEK	Ruotsin kruunua	8,959	SIT	Slovenian tolaria	235,65
CHF	Sveitsin frangia	1,5467	SKK	Slovakian korunaa	41,26
ISK	Islannin kruunua	88,87	TRL	Turkin liiraa	1 642 000
NOK	Norjan kruunua	8,2375	AUD	Australian dollaria	1,6996
BGN	Bulgarian leviä	1,9464	CAD	Kanadan dollaria	1,5474
CYP	Kypoksen puntaa	0,58445	HKD	Hongkongin dollaria	9,0204
CZK	Tšekin korunaa	32,105	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,9588
EEK	Viron kruunua	15,6466	SGD	Singaporin dollaria	2,029
HUF	Unkarin korinttia	255,48	KRW	Etelä-Korean wonia	1 360,6
LTL	Liettuan litiä	3,4524	ZAR	Etelä-Afrikan randia	8,1754

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

Komission tiedonanto yhteisestä käytännöstä liikkeeseen laskettavien eurokolikoiden kansallisten puolien muuttamisesta, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003, annetusta komission suosituksesta ⁽¹⁾

(2003/C 247/03)

1. YLEISET HUOMIOT

Neuvosto päätti vuonna 1996, että liikkeeseen laskettavilla eurokolikoilla on yhteinen puoli ja toisella puolella kansallinen kuva-aihe. Jäsenvaltiot sopivat lisäksi myöhemmin, että kansallisella puolella kuva-aihetta ympäröi 12 tähteä, jotta kansalaiset tunnistavat kolikot helpommin. Vuonna 1998 neuvosto totesi, että "uusien seteleiden ja kolikoiden ensimmäisinä käyttövuosina juhlarahoja ei lasketa liikkeeseen". Tällä hetkellä ei ole voimassa säädöksiä tai muita määräyksiä eurokolikoiden kansallisten puolien mahdollisesta muuttamisesta.

Kuva-aiheeltaan erilaisia kolikoita on monta, koska pelkästään euroalueen 12 jäsenvaltiossa on laskettu liikkeeseen 96 erilaista kolikkoa tammikuun 2002 jälkeen. Kolikoiden monipuolinen valikoima kiinnostaa EU:n kansalaisia ja on epäilemättä lisännyt niiden suosiota. Tarvitaan kuitenkin yhteiset säännöt sekä "tavallisille" kolikoille että juhlarahoille (ks. liitteestä erityyppisten eurokolikoiden määritelmät), jotta kolikoiden moninaisuus ei aiheuta hämmennystä kansalaisten keskuudessa. Ammattimaisten kolikonkäsittelijöiden (pankit, rahankuljetusyhtiöt, myynti-automaattien ylläpitäjät jne.) pitäisi saada hyvissä ajoin tieto tulevista muutoksista. Jäsenvaltioille on annettava riittävästi liikumavaraa, jotta ne voivat noudattaa kolikoiden liikkeeseenlaskuun liittyviä perinteitään. Samalla on kuitenkin varmistettava erilaisten kansallisten käytänteiden välinen johdonmukaisuus.

2. SUOSITUKSEN SISÄLTÖ

Liitteenä oleva suositus perustuu jäsenvaltioiden kanssa käytyihin keskusteluihin, ja se sisältää sääntöjä kolikoiden kansallisiin puoliin tehtävistä muutoksista. Muutoksia voi olla kahdenlaisia. Jäsenvaltio voi erityisistä syistä tehdä kansallisiin puoliin yleisiä muutoksia esimerkiksi kolikossa kuvatun valtionpäämiehen vaihtuessa. Uudet kansalliset puolet voivat myös olla seurausta euromääräisten juhlarahojen liikkeeseenlaskusta. Tässä suosituksessa pyritään luomaan yhteiset puitteet sekä tavallisten eurokolikoiden että juhlarahojen kansallisiin puoliin tehtäviä muutoksia varten. Jäsenvaltioille annetaan kuitenkin mahdollisuus edelleen noudattaa kansallisia perinteitään.

2.a) Liikkeessä olevat tavalliset eurokolikot

Kolikoiden vakiomuotoiseen ⁽²⁾ kansalliseen puoleen ei tule tehdä muutoksia ennen vuoden 2008 loppua, paitsi jos kolikossa kuvattu valtionpäämies vaihtuu. Ennen määräajan umpeutumista tehdään tutkimus, jonka perusteella joko jatketaan määräaikaa tai annetaan uusia sääntöjä.

2.b) Euromääräiset juhlarahat

Juhlarahojen liikkeeseenlaskua koskeva kielto on tietyin edellytyksin poistettava vuodesta 2004 alkaen. Kullekin jäsenvaltiolle olisi annettava mahdollisuus yhteen liikkeeseenlaskuun vuodessa. Monissa jäsenvaltioissa aiemmin noudatetun käytännön mukaisesti liikkeeseen laskettavalla kolikolla tulee olla vain yksi yksikköarvo. Kahden euron kolikko näyttäisi sopivan parhaiten juhlarahaksi. Suuri läpimitta antaa hyvät mahdollisuudet kuva-aiheiden suunnittelulle. Lisäksi kahden metallin käyttöön perustuva valmistustekniikka ja muut tekniset ominaisuudet tarjoavat riittävän suojan väärennöksiä vastaan. Korkea yksikköarvo antaa myös mahdollisuuden kattaa tuotantokustannukset ja varmistaa riittävät tulot liikkeeseenlaskijalle, koska suuri osa kolikoista päättyy kansalaisten keräilykappaleiksi.

Liikkeeseen laskettavien juhlarahojen kokonaismäärää on rajoitettava, jotta ne eivät syrjäytä tavallisia kahden euron kolikoita eikä niitä lasketa liikkeeseen liian kauan. Muuten voisi käydä niin, että juhlarahan liikkeeseenlasku johtaa käytännössä kansallisen puolen vaihtumiseen. Liikkeeseen laskettavan määrän olisi toisaalta oltava niin suuri, että kolikoita on ainakin rajatuna ajanjaksona riittävästi saatavilla. Liian pienestä määrästä juhlarahoja tulisi niiden harvinaisuuden vuoksi keräilykappaleita eikä liikkeessä olevia kolikoita. Ehdotetuilla enimmäismäärillä pyritään suhteuttamaan juhlarahojen määrä sekä jäsenvaltiossa liikkeeseen laskettuun kahden euron kolikoiden määrään että euroalueella liikkeeseen laskettuun kahden euron kolikoiden kokonaismäärään. Kaksitasoinen lähestymistapa antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden valita korkeamman kahdesta enimmäismäärästä: 0,1 prosenttia kaikista euroalueella liikkeeseen lasketuista kahden euron kolikoista tai 5,0 prosenttia jäsenvaltiossa liikkeeseen laskettujen kahden euron kolikoiden kumulatiivisesta kokonaismäärästä. Poikkeustapauksissa 0,1 prosentin ylärajaa voidaan nostaa enintään 2,0 prosenttiin, jos juhlistetaan maailmanlaajuisia ja erittäin symbolista tapahtumaa. Tällöin jäsenvaltio ei saa kuitenkaan järjestää yhtä mitattavaa juhlarahojen liikkeeseenlaskua seuraavien neljän vuoden aikana.

⁽¹⁾ EUVL L 264, 15.10.2003.⁽²⁾ EYVL C 373, 28.12.2001, s. 1.

2.c) Säännöt etukäteen annettavista tiedoista

Jäsenvaltioita pyydetään tekemään komissiolle ilmoitus vähintään kuusi kuukautta ennen kolikoiden uusien kansallisten puolien käyttöönottoa (koskee sekä tavallisia kolikoita että liikkeeseen laskettavia juhlarahoja). Komissiolle on toimitettava muun muassa jäljennös uudesta kuva-aiheesta ja sen lyhyt kuvaus, selvitys tapahtumasta tai henkilöstä, jonka muistoksi kolikko

lyödään, liikkeeseenlaskun alkamisajankohta, liikkeeseen laskettavien kolikoiden lukumäärä (juhlarahoista) ja liikkeeseenlaskun arvioitu kesto (juhlarahoista). Komissio julkistaa kaikki merkittävät tiedot *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, jotta ne ovat kaikkien tahojen saatavilla. Talous- ja rahoituskomitean olisi hyväksyttävä maailmanlaajuisen ja erittäin symbolisen tapahtuman muistoksi lyötävien kolikoiden liikkeeseenlaskut, joiden volyymi ylittää 0,1 prosenttia kaikkien liikkeessä olevien kahden euron kolikoiden kokonaismäärästä.

LIITE

EUROKOLIKOIDEN MÄÄRITELMÄT

Liikkeessä olevat eurokolikot (tavalliset kolikot ja juhlarahat)

Perustamissopimuksen 106 artiklan 2 kohdan mukaisesti neuvosto on yhdenmukaistanut kaikkien liikkeeseen laskettavien eurokolikoiden yksikköarvot ja tekniset ominaisuudet 3. toukokuuta 1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 975/98, jota muutettiin 22. helmikuuta 1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 423/1999. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 974/98 11 artiklan mukaan ainoastaan näillä kolikoilla on laillisen maksuvälineen asema koko euroalueella.

Liikkeessä olevat juhlarahat

Euromääräiset juhlarahat muodostavat osan liikkeessä olevista eurokolikoista. Juhlarahojen kansallinen puoli kuvaa yleensä jotain tapahtumaa tai henkilöä, joten se eroaa vakiomuotoisesta kansallisesta puolesta (yhteinen puoli on samanlainen). Juhlarahoilla on yleensä rajoitettu liikkeeseenlaskuaika ja -määrä. Euromääräiset juhlarahat ovat euroalueella noudatettavien perinteiden mukaisia.

Eurokolikoiden keräilykappaleet (ei tarkoitettu liikkeeseen)

Eurokolikoiden keräilykappaleita ei ole tarkoitettu liikkeeseen, ja ne on voitava helposti erottaa tavallisista eurokolikoista. Ministerit päättivät 31. tammikuuta 2000 pidetyssä Ecofin-neuvoston kokouksessa mm. seuraavaa:

- keräilykappaleiden nimellisarvojen on poikettava tavallisista kolikoista,
- keräilykappaleissa ei saa käyttää kuva-aiheita, jotka muistuttavat liikkeeseen tarkoitettujen kolikoiden yhteistä puolta. Kuva-aiheiden on mahdollisuuksien mukaan poikettava edes hieman liikkeeseen laskettujen kolikoiden kansallisista puolista,
- keräilykappaleiden värin, halkaisijan tai painon on poikettava selvästi liikkeeseen tarkoitetuista kolikoista vähintään kahden mainitun ominaisuuden osalta.

Lisäksi päätettiin, että keräilykappaleilla on oltava laillisen maksuvälineen asema ainoastaan liikkeeseenlaskumaassa. Euromääräisten metallirahojen keräilykappaleet lyödään tavallisesti arvometalleista (kulta ja hopea).

Komission tiedonanto neuvoston direktiivi 93/42/ETY täytäntöönpanoksi

(2003/C 247/04)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(Direktiivin soveltamisalaan kuuluvien yhdenmukaistettujen standardien nimet ja numerot)

ESE ⁽¹⁾	Standardin nimi ja numero	Viiteasiakirja	Korvattavan standardin numero	Päivä jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimustenmukaisuusolettamus lakkaa Huomautus 1
CEN/Cenelec	EN 46001:1996 Laatujärjestelmät. Terveystuotteen laitteet ja tarvikkeet. Erityiset vaatimukset standardin EN ISO 9001 soveltamiseksi		Ei ole	—
CEN/Cenelec	EN 46002:1996 Laatujärjestelmät. Terveystuotteen laitteet ja tarvikkeet. Erityiset vaatimukset standardin EN ISO 9002 soveltamiseksi		Ei ole	—
CEN/Cenelec	EN 46003:1999 Laatujärjestelmät. Terveystuotteen laitteet ja tarvikkeet. Erityiset vaatimukset standardin EN ISO 9003 soveltamiselle		Ei ole	—
Cenelec	EN 50103:1995 Ohje standardien EN 29001 ja EN 46001 sekä EN 29002 ja EN 46002 soveltamisesta aktiivisia (mukaan lukien aktiiviset implantoitavat) terveystuotteen laitteita ja tarvikkeita valmistavalle teollisuudelle		Ei ole	—
Cenelec	EN 60118-13:1997 Kuulokojeet – Osa 13: Sähkömagneettinen yhteensopivuus (EMC)	IEC 60118-13:1997	Ei ole	—
Cenelec	EN 60522:1999 Röntgenputkiasennusten kiinteän suodattavuuden määrittäminen	IEC 60522:1999	Ei ole	—
Cenelec	EN 60580:2000 Pinta-ala annosmittari	IEC 60580:2000	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-1:1990 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 1: Yleiset turvallisuusvaatimukset Muutos A1:1993 standardiin EN 60601-1:1990 Muutos A2:1995 standardiin EN 60601-1:1990 Muutos A13:1996 standardiin EN 60601-1:1990	IEC 60601-1:1988 IEC 60601-1:1988 /A1:1991 IEC 60601-1:1988 /A2:1995	Ei ole Huomautus 3 Huomautus 3 Huomautus 3	— — — Voimassaolo lakkaa (1.7.1996)
Cenelec	EN 60601-1-1:1993 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 1: Yleiset turvallisuusvaatimukset – Turvallisuusvaatimukset sähkökäyttöisille lääkintälaittejärjestelmille Muutos A1:1996 standardiin EN 60601-1-1:1993	IEC 60601-1-1:1992 IEC 60601-1-1:1992 /A1:1995	Ei ole Huomautus 3	— Voimassaolo lakkaa (1.9.1996)

ESE ⁽¹⁾	Standardin nimi ja numero	Viiteasiakirja	Korvattavan standardin numero	Päivä jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimustenmukaisuusolettamus lakkaa Huomautus 1
Cenelec	EN 60601-1-1:2001 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 1-1: Yleiset turvallisuusvaatimukset – Täydentävä standardi: Turvallisuusvaatimukset sähkökäyttöisille lääkintälaittejärjestelmille	IEC 60601-1-1:2000	EN 60601-1-1:1993 ja sen muutokset Huomautus 2.1	1.12.2003
Cenelec	EN 60601-1-2:1993 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 1: Yleiset turvallisuusvaatimukset – Vaatimukset ja kokeet sähkömagneettiselle yhteensopivuudelle	IEC 60601-1-2:1993	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-1-2:2001 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 1-2: Yleiset turvallisuusvaatimukset – Täydentävä standardi: Sähkömagneettinen yhteensopivuus – Vaatimukset ja testit	IEC 60601-1-2:2001	EN 60601-1-2:1993 Huomautus 2.1	1.11.2004
Cenelec	EN 60601-1-3:1994 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 1: Yleiset turvallisuusvaatimukset – Diagnostisten röntgenlaitteiden säteilysuojauksen yleiset vaatimukset	IEC 60601-1-3:1994	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-1-4:1996 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 1-4: Yleiset turvallisuusvaatimukset – Rinnakkaisstandardi: Ohjelmoitavat sähköiset lääkintäjärjestelmät Muutos A1:1999 standardiin EN 60601-1-4:1996	IEC 60601-1-4:1996 IEC 60601-1-4:1996 /A1:1999	Ei ole Huomautus 3	— Voimassaolo lakkaa (1.12.2002)
Cenelec	EN 60601-2-1:1998 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-1: Erityiset turvallisuusvaatimukset 1 MeV – 50 MeV elektronikiinhyttimille Muutos A1:2002 standardiin EN 60601-2-1:1998	IEC 60601-2-1:1998 IEC 60601-2-1:1998 /A1:2002	Ei ole Huomautus 3	— 1.6.2005
Cenelec	EN 60601-2-2:1993 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityisvaatimukset kirurgisten suurtaajuuslaitteiden turvallisuudelle	IEC 60601-2-2:1991	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-2:2000 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-2: Erityiset turvallisuusvaatimukset suurtaajuuskirurgialaitteille	IEC 60601-2-2:1998	EN 60601-2-2:1993 Huomautus 2.1	1.8.2003
Cenelec	EN 60601-2-3:1993 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-3: Erityiset turvallisuusvaatimukset lyhytaaltoterapialaitteille Muutos A1:1998 standardiin EN 60601-2-3:1993	IEC 60601-2-3:1991 IEC 60601-2-3:1991 /A1:1998	Ei ole Huomautus 3	— Voimassaolo lakkaa (1.7.2001)
Cenelec	EN 60601-2-4:2003 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-4: Defibrillaattoreiden erityiset turvallisuusvaatimukset	IEC 60601-2-4:2002	Ei ole	—

ESE ⁽¹⁾	Standardin nimi ja numero	Viiteasiakirja	Korvattavan standardin numero	Päivä jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimustenmukaisuusolettamus lakkaa Huomautus 1
Cenelec	EN 60601-2-5:2000 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-5: Erityiset turvallisuusvaatimukset ultraäänihoitolaitteille	IEC 60601-2-5:2000	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-7:1998 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-7: Erityiset turvallisuusvaatimukset tutkimukseen käytettävien röntgengeneraattoreiden suurjännitegeneraattoreille	IEC 60601-2-7:1998	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-8:1997 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset sädehoitolaitteiden röntgengeneraattoreille Muutos A1:1997 standardiin EN 60601-2-8:1997	IEC 60601-2-8:1987 IEC 60601-2-8:1987 /A1:1997	Ei ole Huomautus 3	— Voimassaolo lakkaa (1.6.1998)
Cenelec	EN 60601-2-9:1996 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset radioterapiassa käytettävillä potilasta koskeville annosmittareille, jotka ovat sähköisesti kytketty säteilynilmaisimiin	IEC 60601-2-9:1996	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-10:2000 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-10: Hermo- ja lihasstimulaattoreiden erityiset turvallisuusvaatimukset Muutos A1:2001 standardiin EN 60601-2-10:2000	IEC 60601-2-10:1987 IEC 60601-2-10:1987 /A1:2001	Ei ole Huomautus 3	— 1.11.2004
Cenelec	EN 60601-2-11:1997 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-11: Erityiset turvallisuusvaatimukset gammakeilasädehoitolaitteille	IEC 60601-2-11:1997	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-16:1998 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-16: Erityiset turvallisuusvaatimukset dialyysilaitteille ja filtraatiolaitteille	IEC 60601-2-16:1998	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-17:1996 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset kauko-ohjattaville automaattisille gammasädejälkiläuslaitteille Muutos A1:1996 standardiin EN 60601-2-17:1996	IEC 60601-2-17:1989 IEC 60601-2-17:1989 /A1:1996	Ei ole Huomautus 3	— Voimassaolo lakkaa (1.3.1997)
Cenelec	EN 60601-2-18:1996 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset endoskoopeille Muutos A1:2000 standardiin EN 60601-2-18:1996	IEC 60601-2-18:1996 IEC 60601-2-18:1996 /A1:2000	Ei ole Huomautus 3	— 1.8.2003

ESE ⁽¹⁾	Standardin nimi ja numero	Viiteasiakirja	Korvattavan standardin numero	Päivä jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimustenmukaisuusolettamus lakkaa Huomautus 1
Cenelec	EN 60601-2-19:1996 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset keskoskaapeille Muutos A1:1996 standardiin EN 60601-2-19:1996	IEC 60601-2-19:1990 IEC 60601-2-19:1990 /A1:1996	Ei ole Huomautus 3	— Voimassaolo lakkaa (13.6.1998)
Cenelec	EN 60601-2-20:1996 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset keskostenkuljetuskehoille	IEC 60601-2-20:1990 +A1:1996	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-21:1994 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset vastasyntyneiden säteilylämmittimille Muutos A1:1996 standardiin EN 60601-2-21:1994	IEC 60601-2-21:1994 IEC 60601-2-21:1994 /A1:1996	Ei ole Huomautus 3	— Voimassaolo lakkaa (13.6.1998)
Cenelec	EN 60601-2-22:1996 Lääketieteelliset sähkölaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset diagnostisiin tarkoituksiin ja hoitoon käytettäville laserlaitteille	IEC 60601-2-22:1995	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-23:2000 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-23: Turvallisuutta ja oleellista suorituskykyä koskevat erityisvaatimukset, transkutaanisille osapainemonitoreille	IEC 60601-2-23:1999	EN 60601-2-23:1997 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (1.1.2003)
Cenelec	EN 60601-2-24:1998 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-24: Erityiset turvallisuusvaatimukset infuusiopumpuille ja niiden ohjauslaitteille	IEC 60601-2-24:1998	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-25:1995 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-25: Erityiset turvallisuusvaatimukset EKG-laitteille Muutos A1:1999 standardiin EN 60601-2-25:1995	IEC 60601-2-25:1993 IEC 60601-2-25:1993 /A1:1999	Ei ole Huomautus 3	— Voimassaolo lakkaa (1.5.2002)
Cenelec	EN 60601-2-26:1994 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset EEG-piirtureille	IEC 60601-2-26:1994	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-27:1994 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset EKG-monitoreille	IEC 60601-2-27:1994	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-28:1993 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityisvaatimukset lääketieteellisessä diagnostiikassa käytettävien röntgenputkien, niiden vaippojen ja säteilykeilan rajoitinjärjestelmien turvallisuudelle	IEC 60601-2-28:1993	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-29:1999 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-29: Erityiset turvallisuusvaatimukset radioterapiasimulaattoreille	IEC 60601-2-29:1999	EN 60601-2-29:1995 +A1:1996 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (1.4.2002)

ESE ⁽¹⁾	Standardin nimi ja numero	Viiteasiakirja	Korvattavan standardin numero	Päivä jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimustenmukaisuusolettamus lakkaa Huomautus 1
Cenelec	EN 60601-2-30:2000 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-30: Turvallisuutta ja oleellista suorituskykyä koskevat erityisvaatimukset automaattisille non-invasiivisille verenpaine-monitoreille	IEC 60601-2-30:1999	EN 60601-2-30:1995 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (1.2.2003)
Cenelec	EN 60601-2-31:1995 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-31: Erityiset turvallisuusvaatimukset ulkoisille sydämentahdistajille, joissa on laitteensisäinen voimanlähde Muutos A1:1998 standardiin EN 60601-2-31:1995	IEC 60601-2-31:1994 IEC 60601-2-31:1994 /A1:1998	Ei ole Huomautus 3	— Voimassaolo lakkaa (1.1.2001)
Cenelec	EN 60601-2-32:1994 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityisvaatimukset röntgentutkimustelineiden turvallisuudelle	IEC 60601-2-32:1994	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-33:1995 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset lääketieteellisiin tutkimuksiin tarkoitettuille magneettiresonanssilaitteille Muutos A11:1997 standardiin EN 60601-2-33:1995	IEC 60601-2-33:1995	Ei ole Huomautus 3	— Voimassaolo lakkaa (13.6.1998)
Cenelec	EN 60601-2-33:2002 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-33: Erityiset turvallisuusvaatimukset diagnostisille magneettiresonanssilaitteille	IEC 60601-2-33:2002	EN 60601-2-33:1995 ja sen muutokset Huomautus 2.1	1.7.2005
Cenelec	EN 60601-2-34:1995 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityisvaatimukset suorille verenpaineen monitorointilaitteille	IEC 60601-2-34:1994	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-34:2000 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-34: Turvallisuutta ja oleellista suorituskykyä koskevat erityisvaatimukset invasiivisille verenpainemonitoreille	IEC 60601-2-34:2000	EN 60601-2-34:1995 Huomautus 2.1	1.11.2003
Cenelec	EN 60601-2-35:1996 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset lääketieteelliseen käyttöön tarkoitettuille lämmitettävillä peitoilla, tyynyillä ja patjoilla	IEC 60601-2-35:1996	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-36:1997 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset kehonulkopuolisille litotripsialaitteille	IEC 60601-2-36:1997	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-37:2001 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-37: Ultraääni-dignostiikka- ja -valvontalaitteiden erityiset turvallisuusvaatimukset	IEC 60601-2-37:2001	Ei ole	—

ESE ⁽¹⁾	Standardin nimi ja numero	Viiteasiakirja	Korvattavan standardin numero	Päivä jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimustenmukaisuusolettamus lakkaa Huomautus 1
Cenelec	EN 60601-2-38:1996 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-38: Erityiset turvallisuusvaatimukset sähkökäyttöisille sairaalasängyille Muutos A1:2000 standardiin EN 60601-2-38:1996	IEC 60601-2-38:1996 IEC 60601-2-38:1996 /A1:1999	Ei ole Huomautus 3	— Voimassaolo lakkaa (1.1.2003)
Cenelec	EN 60601-2-39:1999 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-39: Erityiset turvallisuusvaatimukset peritoneaalisille dialyysilaitteille	IEC 60601-2-39:1999	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-40:1998 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-40: Erityiset turvallisuusvaatimukset elektromyografialaitteille ja kuuloherätepotentiaalilaitteille	IEC 60601-2-40:1998	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-41:2000 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-41: Leikkausvalaisimien ja diagnosointivalaisimien erityiset turvallisuusvaatimukset	IEC 60601-2-41:2000	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-43:2000 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-43: Erityiset turvallisuusvaatimukset toimenpideradiologiassa käytettäville röntgenlaitteille	IEC 60601-2-43:2000	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-44:1999 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-44: Erityiset turvallisuusvaatimukset tietokonetomografiassa käytettäville röntgenlaitteille	IEC 60601-2-44:1999	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-44:2001 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-44: Tietokonetomografiaröntgenlaitteiden erityiset turvallisuusvaatimukset Muutos A1:2003 standardiin EN 60601-2-44:2001	IEC 60601-2-44:2001 IEC 60601-2-44:2001 /A1:2002	EN 60601-2-44:1999 Huomautus 2.1 Huomautus 3	1.7.2004 1.12.2005
Cenelec	EN 60601-2-45:1998 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-45: Erityiset turvallisuusvaatimukset mammografiaröntgenlaitteille ja mammografiastereotaktiikkalaitteille	IEC 60601-2-45:1998	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-45:2001 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-45: Mammografiaröntgenlaitteiden ja stereotaktisten mammografialaitteiden erityiset turvallisuusvaatimukset	IEC 60601-2-45:2001	EN 60601-2-45:1998 Huomautus 2.1	1.7.2004
Cenelec	EN 60601-2-46:1998 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-46: Erityiset turvallisuusvaatimukset leikkauspöydille	IEC 60601-2-46:1998	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-47:2001 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-47: Ambulatoristen elektrokardiografiajärjestelmien erityiset turvallisuus ja suorituskykyvaatimukset	IEC 60601-2-47:2001	Ei ole	—

ESE ⁽¹⁾	Standardin nimi ja numero	Viiteasiakirja	Korvattavan standardin numero	Päivä jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimustenmukaisuusolettamus lakkaa Huomautus 1
Cenelec	EN 60601-2-49:2001 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-49: Moniparametrimonitorilaitteiden erityiset turvallisuusvaatimukset	IEC 60601-2-49:2001	Ei ole	—
Cenelec	EN 60601-2-50:2002 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-50: Lasten valohoitolaitteiden erityiset turvallisuusvaatimukset	IEC 60601-2-50:2000	Ei ole	—
Cenelec	EN 60627:2001 Röntgendiagnostiikan kuvantamislaitteet – yleiskäyttöön ja mammografiaan tarkoitettujen hajasäteilyhilojen ominaisuudet	IEC 60627:2001	Ei ole	—
Cenelec	EN 60645-1:1994 Audiometrit – Osa 1: Äänesaudiometrit	IEC 60645-1:1992	Ei ole	—
Cenelec	EN 60645-1:2001 Sähköakustiikka – Audiologiset laitteet – Osa 1: Puhdasääniaudiometrit	IEC 60645-1:2001	EN 60645-1:1994 Huomautus 2.1	1.10.2004
Cenelec	EN 60645-2:1997 Audiometrit – Osa 2: Puheaudiometrian laitteet	IEC 60645-2:1993	Ei ole	—
Cenelec	EN 60645-3:1995 Audiometrit – Osa 3: Lyhytkestoiset äänitestisignaalit audiometrisiin janneuro-otologisiin tarkoituksiin	IEC 60645-3:1994	Ei ole	—
Cenelec	EN 60645-4:1995 Audiometrit – Osa 4: Korkeaääniaudiometrit	IEC 60645-4:1994	Ei ole	—
Cenelec	EN 61217:1996 Sädehoitolaitteet – Koordinaatisto, liikkeet ja asteikot Muutos A1:2001 standardiin EN 61217:1996	IEC 61217:1996 IEC 61217:1996 /A1:2000	Ei ole Huomautus 3	— 1.12.2003
Cenelec	EN 61223-3-1:1999 Arviointi ja rutiininomainen testaus lääketieteellisen kuvantamisen osastoilla – Osa 3-1: Hyväksymistestaus – Radiografia- ja radioskopijärjestelmien röntgenlaitteiden kuvantamissuorituskyky	IEC 61223-3-1:1999	Ei ole	—
Cenelec	EN 61223-3-4:2000 Arviointi ja rutiininomainen testaus lääketieteellisen kuvantamisen osastoilla – Osa 3-4: Hyväksymistestaus – Hammasröntgenlaitteiden kuvantamissuorituskyky	IEC 61223-3-4:2000	Ei ole	—
Cenelec	EN 61676:2002 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – röntgenputken jännitteen mittaamiseen käytettävät dosimetriset laitteet	IEC 61676:2002	Ei ole	—

ESE ⁽¹⁾	Standardin nimi ja numero	Viiteasiakirja	Korvattavan standardin numero	Päivä jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimustenmukaisuusolettamus lakkaa Huomautus 1
Cenelec	EN 62083:2001 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Turvallisuusvaatimukset sädehoidon suunnittelujärjestelmille	IEC 62083:2000	Ei ole	—

⁽¹⁾ ESE (eurooppalaiset standardointielimet):

- CEN: rue de Stassart/De Stassartstraat 36, B-1050 Bruxelles/Brussel; puhelin (32-2) 550 08 11, faksi (32-2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>);
- Cenelec: rue de Stassart/De Stassartstraat 35, B-1050 Bruxelles/Brussel; puhelin (32-2) 519 68 71, faksi (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>);
- ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis Cedex, puhelin (33-4) 92 94 42 00, faksi (33-4) 93 65 47 16 (<http://www.etsi.org>).

Huomautus 1: Yleisesti päivä, jolloin vaatimustenmukaisuusolettamus päättyy, on sama kuin ristiriitaisten standardien kumoamispäivä ("dow"), jonka eurooppalainen standardisointijärjestö on asettanut, mutta näiden standardien käyttäjille huomautetaan, että tietyissä erityistapauksissa asia voi olla toisin.

Huomautus 2.1: Standardilla, joka on uusi (tai johon on tehty muutos), on sama soveltamisalue kuin korvattulla standardilla. Ilmoitetusta päivästä lähtien korvattu standardi ei enää anna olettamusta direktiivin oleellisten vaatimusten mukaisuudesta.

Huomautus 3: Jos standardi sisältää muutoksia, viittaus käsittää standardin EN CCCC:YYYY, sen aikaisemmat mahdolliset muutokset ja uuden, erikseen mainitun muutoksen. Kumottu standardi (sarake 4) käsittää siten standardin EN CCCC:YYYY ja sen aikaisemmat mahdolliset muutokset, mutta ei uutta erikseen mainittua muutosta. Ilmoitettuna päivämääränä kumottu standardi lakkaa täyttämästä direktiivin olennaiset vaatimukset.

Esimerkki: Standardille EN 60601-1:1990 sovelletaan seuraavaa:

Cenelec	EN 60601-1:1990 Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 1: Yleiset turvallisuusvaatimukset (Viitestandardi on EN 60601-1:1990)	IEC 60601-1:1988	Ei ole (Ei kumottua standardia)	—
	Muutos A1:1993 standardiin EN 60601-1:1990 (Viitestandardi on EN 60601-1:1990 +A1:1993 standardiin EN 60601-1:1990)	IEC 60601-1:1988 /A1:1991	Huomautus 3 (Kumottu standardi EN 60601-1:1990)	—
	Muutos A2:1995 standardiin EN 60601-1:1990 (Viitestandardi on EN 60601-1:1990 +A1:1993 to EN 60601-1:1990 +A2:1995 standardiin EN 60601-1:1990)	IEC 60601-1:1988 /A2:1995	Huomautus 3 (Kumottu standardi EN 60601-1:1990 +A1:1993)	—
	Muutos A13:1996 standardiin EN 60601-1:1990 (Viitestandardi on EN 60601-1:1990 +A1:1993 standardiin EN 60601-1:1990 +A2:1995 standardiin EN 60601-1:1990 +A13:1996 standardiin EN 60601-1:1990)		Huomautus 3 (Kumottu standardi EN 60601-1:1990 +A1:1993 +A2:1995)	Voimassaolo lakkaa (1.7.1996)

EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen**Tapaukset, joita komissio ei vastusta**

(2003/C 247/05)

Päätöksen tekopäivä:	18.9.2003
Jäsenvaltio:	Italia
Tuen numero:	N 327/03
Nimike:	Teolliseen jalostukseen tarkoitettuja perunoita koskeva toimialakohtainen sopimus vuodeksi 2003 ja ihmisravinnoksi tarkoitettujen perunoiden yksityiselle varastoinnille myönnettävä tuki
Tarkoitus:	Perunoiden varastoinnille myönnettävä tuki
Oikeusperusta:	Accordo interprofessionale 2003 per le patate destinate alla trasformazione industriale e aiuto all'ammasso privato di patate alimentari
Talousarvio:	7 600 000 euroa
Tuen intensiteetti tai määrä:	Vaihtelee toimenpiteen mukaan
Kesto:	Yksi vuosi

Päätöksen koko teksti, josta on poistettu luottamukselliset tiedot, on saatavissa todistusvoimaisilla kielillä Internet-osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN SUOSITUS

annettu 3 päivänä lokakuuta 2003

Euroopan unionin neuvostolle Banque centrale du Luxembourgin ulkopuolisista tilintarkastajista

(EKP/2003/11)

(2003/C 247/06)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 27.1 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan keskuspankin (EKP) neuvoston suosittelemat ja Euroopan unionin neuvoston hyväksymät riippumattomat ulkopuoliset tilintarkastajat tarkastavat EKP:n ja eurojärjestelmään kuuluvien kansallisten keskuspankkien tilit.
- (2) Banque centrale du Luxembourgin ulkopuolisten tilintarkastajien viisi vuotta kestänyttä toimikautta ei uusita, kun se päättyy vuoden 2003 lopussa. Tätä varten on tarpeen nimittää uudet ulkopuoliset tilintarkastajat vuoden 2004 alusta.
- (3) Banque centrale du Luxembourg on valinnut uudet ulkopuoliset tilintarkastajat julkisia hankintoja koskevien sääntöjensä mukaisesti, ja EKP katsoo, että tilintarkastajat täyttävät vaadittavat edellytykset.
- (4) Ulkopuolisten tilintarkastajien toimikausi on vuosi ja se voidaan uudistaa,

SUOSITTELEE:

Banque centrale du Luxembourgin ulkopuolisiksi tilintarkastajiksi Deloitte & Touche Luxembourgia tilivuodeksi 2004.

Tämä suositus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Annettu Frankfurt am Mainissa 3 päivänä lokakuuta 2003.

EKP:n puheenjohtaja

Willem F. DUISENBERG

III

(Tiedotteita)

KOMISSIO

YHTEISÖN NUORISO-TOIMINTAOHJELMA

Ehdotuspyyntö laajamittaiset yhteistyö-, koulutus- ja tiedotushankkeet

Toimi 5 – tukitoimet (DG EAC 17/03)

(2003/C 247/07)

Komissio kutsuu tällä ehdotuspyynnöllä hankkeiden alkuunpanijoita tekemään Nuoriso-ohjelman toimeen 5 kuuluvia laajamittaisia eurooppalaisia hankkeita koskevia hakemuksia.

Hakemukset on jätettävä 31. joulukuuta 2003 mennessä (josta postileimaa pidetään osoituksena).

1. TOIMEEN 5 KUULUVIEN LAAJAMITTAISTEN HANKKEIDEN YLEISET PUITTEET**1.1 NUORISO-OHJELMAN TAVOITTEET**

Nuoriso-ohjelma ⁽¹⁾ lisää ennen kaikkea nuorten liikkumismahdollisuuksia ja antaa heille tilaisuuden osallistua aktiivisesti 2000-luvun Euroopan rakentamiseen. Ohjelmalla pyritään myötävaikuttamaan tietojen ja taitojen Euroopan rakentamiseen sekä luomaan epäviralliseen oppimiseen perustuva eurooppalainen areena nuorisopolitiikan kehittämisen alalla toteutettavaa yhteistyötä varten. Ohjelmalla tuetaan elinikäisen oppimisen käsitettä ja kansalaisten aktiivisuutta edistävien taitojen ja kykyjen kehittämistä.

1.2 EPÄVIRALLINEN OPPIMINEN KANSAINVÄLISESSÄ NUORISOTYÖSSÄ

Kansainvälisessä nuorisotyössä epävirallisella oppimisella on selvä ja merkittävä ominaispiirre: hankkeisiin otetaan aktiivisesti mukaan nuoria, jotka antavat panoksensa hankkeelle vapaaehtoisesti. Tällaiset hankkeet, kuten nuorisovaihdot tai vapaaehtoispalvelu, nuorisoaloitteet tai seminaarit, eivät kuulu mihinkään viralliseen opetusohjelmaan. Niille on kuitenkin ominaista suunniteltu yksilökohtaisen ja sosiaalisen koulutuksen ohjelma, jossa sovelletaan kulttuurienvälisen oppimisen menetelmiä. On tärkeää korostaa, että hankkeiden toteuttajina toimivat koulutetut ja osaavat nuorisoalalla toimivat henkilöt.

Vahva eurooppalainen ulottuvuus varmistetaan eri maista ja kulttuuritaustoista peräisin olevien kumppaneiden ja tahojen osallistumisella. Kansainvälisissä Nuoriso-ohjelman hankkeissa – toiminnan teeman mukaan – keskeisten taitojen (muun mu-

assa viestintä, ryhmätyö ja kulttuurienvälisen oppimisen menetelmät) ja (esimerkiksi eurooppalaisia yhteiskuntia ja poliittisia linjauksia koskevan) osaamisen lisäksi toiminnalle on ominaista myös selkeä poliittinen visio. Demokratian, suvaitsevaisuuden ja solidaarisuuden kaltaiset arvot ovat olennainen osa jokaista Nuoriso-ohjelman hanketta.

Oletuksena on, että nuorten mahdollisuuksia osallistua yhteiskuntaan parannetaan, jos he ovat mukana epävirallisissa oppimishankkeissa kansainvälisissä yhteyksissä. Lisäksi kansainvälinen toiminta, erityisesti jos siinä sovelletaan Nuoriso-ohjelman laatuvaatimuksia, tukee merkittävästi aktiivista Euroopan kansalaisuutta.

Eniten kiinnitetään huomiota ohjelmissa järjestettyjen tai tuettujen hankkeiden laatuun ja sisältöön, varsinkin kun kyseessä on Euroopan kansalaisuuden kehittäminen, nuorten osallistuminen yhteiskuntaan ja politiikkaan, muita heikommassa asemassa olevien nuorten aktivoiminen, kulttuurienvälisen oppiminen ja rasismien torjunta.

1.3 VALKOINEN KIRJA EU:N NUORISOPOLITIIKAN UUDET TUULET

Epävirallisen koulutuksen käsitteellä, jota tuodaan esille Nuoriso-ohjelmassa, on myös keskeinen sija vuoden 2001 lopulla julkaistussa valkoisessa kirjassa EU:n nuorisopolitiikan uudet tuulet.

http://europa.eu.int/comm/youth/whitepaper/index_en.html

1.4 EUROOPAN LIIKUNTAKASVATUKSEN TEEMAVUOSI

Yhdessä tämän ehdotuspyynnön prioriteeteista viitataan Euroopan liikuntakasvatuksen teemavuoteen 2004. Tietoja sen sisällöstä, asiaankuuluvasta päätöksestä ja suunnitellusta toiminnasta on saatavana seuraavasta Internet-osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/sport/index_en.html

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1031/2000/EY, tehty 13. huhtikuuta 2000, yhteisön Nuoriso-toimintaohjelmasta (EYVL L 117, 18.5.2000); <http://europa.eu.int/comm/education/youth/program/legal.html>

2. TOIMI 5:N TAVOITTEET – TUKITOIMET

Tukitoimilla on seuraavat perustavoitteet:

- avustaa Nuoriso-ohjelman kolmen tärkeän toimen kehittämisessä (nuorten Eurooppa, nuorten eurooppalainen vapaaehtoistyö ja nuorisoaloitteet) tukemalla koulutus-, yhteistyö- ja tiedotushankkeita
- tukea Nuoriso-ohjelman tavoitteiden saavuttamista sekä edistää ja lujittaa yhteistyötä eurooppalaisissa nuorisoasioissa
- lisätä valmiuksia ja innovatiivisuutta kansainvälisessä koulutuksessa ja yhteistyössä nuorisotyön alalla.

On huomattava, että toimesta 5 voidaan tukea monenlaisia hankkeita. Hakemukset on lähetettävä Nuoriso-ohjelman kansallisille toimistoille. Lisätietoja saa seuraavasta Internet-osoitteesta löytyvästä käyttöoppaasta:

http://europa.eu.int/comm/youth/program/guide03_en.pdf

3. EHDOTUSPYYNNÖN TAVOITTEET

Nuoriso-ohjelman toimen 5 puitteissa – mutta riippumatta sitä koskevasta käyttöoppaassa luetelluista yhdeksästä toimintamuodosta – komissio tukee laajamittaisia eurooppalaisia nuoriso-hankkeita, jotka liittyvät yhteistyöhön, koulutukseen ja tiedotukseen epävirallisen koulutuksen alalla.

Tämä ehdotuspyyntö koskee laajamittaisia hankkeita, joiden on noudatettava yhtä komission tämän ehdotuspyynnön kohdassa 4 esittämistä prioriteeteista. Laajamittaisilla eurooppalaisilla hankkeilla on oltava selkeä eurooppalainen ulottuvuus, ja niiden on tuettava Nuoriso-ohjelman kehittämistä ja eurooppalaista yhteistyötä nuorisoasioissa.

Tämän ehdotuspyynnön kautta ei tueta organisaatioiden tai verkostojen normaalia toimintaa.

4. EHDOTUSPYYNNÖN PRIORITEETIT

Tämän ehdotuspyynnön avulla komissio hakee laajamittaisia eurooppalaisia hankkeita, joilla tuotetaan selvää lisäarvoa Nuoriso-ohjelmalle ja nuorisoalan yhteistyölle. Siksi komissio nimeää ensisijaiset teemat, joihin valittavissa hankkeissa on paineutettava. Hakemuksissa on viitattava vain yhteen jäljempänä mainituista teemoista.

TEEMAT

1. hankkeet, joilla edistetään keskinäistä kunnioitusta ja monimuotoisuutta helpottamalla monista kansallisista ja uskonnollisista lähtökohdista olevien nuorten välistä vuoropuhelua ja yhteisiä toimia
2. hankkeet, joissa hyödynnetään urheilua ja ulkoilmatoimintaa yhteiskunnallisen integraation ja epävirallisen oppimisen välineenä
3. hankkeet, joilla kehitetään ja toteutetaan nuorisotyön innovatiivisia menetelmiä ja siihen liittyvää kansainvälistä yhteistyötä, koulutusta ja tiedotusta
4. hankkeet, joiden tavoitteena on muita heikommassa asemassa olevien (esimerkiksi vammaisten tai sosiaalisesti epäedullisissa asemassa olevien) nuorten osallisuuden ja aseman parantaminen hyödyntämällä tehokkaasti eri välineiden, kuten nuorisovaihtojen, nuorten eurooppalaisen vapaaehtoistyön, nuorisoaloitteiden ja tukitoimenpiteiden, sekä eri kumppaneiden monipuolisuutta ja yhteisvaikutusta paikallisella, alueellisella ja kansainvälisellä tasolla uusien luovien lähestymistapojen kehittämiseksi ja toteuttamiseksi.

Työskentelymenetelmät on luetteloitu jäljempänä ratkaisuperusteita koskevassa kohdassa 6.

5. MUODOLLISET VALINTAPERUSTEET

5.1 Yleiset perusteet

Huomioon otetaan ainoastaan ehdotukset, jotka on laadittu viralliselle hakulomakkeelle, joiden kaikki kohdat on täytetty ja jotka on lähetetty määräaikaan (31. joulukuuta 2003) mennessä (josta postileimaa pidetään osoituksena).

Komissio ottaa huomioon vain seuraavat perusteet täyttävät hankkeet:

- hankkeen ehdottajan tulee olla jossain ohjelman piiriin kuuluvassa maassa (EU:n jäsenvaltiossa ⁽¹⁾, ETA/EFTA-maassa ⁽²⁾ tai ehdokasmaassa ⁽³⁾) sijaitseva organisaatio
- teemojen 1, 2 ja 3 osalta hankkeeseen on osallistuttava vähintään neljä (hakija mukaan luettuna) kumppanuusorganisaatiota, joista yhden on oltava EU:n jäsenvaltio; teeman 4 osalta vain hakijaorganisaatio on välttämätön, mutta aiottu yhteistyö- ja kumppanuusverkosto on hahmoteltava selkeästi hakemusvaiheessa

⁽¹⁾ Alankomaat, Belgia, Espanja, Irlanti, Italia, Itävalta, Kreikka, Luxemburg, Portugali, Ranska, Ruotsi, Saksa, Suomi, Tanska, Yhdistynyt kuningaskunta.

⁽²⁾ Islanti, Liechtenstein, Norja.

⁽³⁾ Bulgaria, Kypros, Latvia, Liettua, Malta, Puola, Romania, Slovakia, Slovenia, Tšekki, Unkari, Viro.

- laajentuneen EU:n naapurimaiden ⁽¹⁾ organisaatiot voivat osallistua kumppaneina tähän ehdotuspyyntöön, mutta ne eivät voi jättää hakemusta tai ylittää ohjelmaan osallistuvien maiden määrää
- ehdotuksen jättää komissiolle yksi koordinaattorina tai hankkeen vetäjänä toimiva laitos/organisaatio
- budjetin tulee olla täsmällinen, tasapainossa ja ilmaistu euroina
- hankkeen on oltava yleishyödyllinen
- aiemmin komission tukea saaneiden organisaatioiden hakemukset otetaan huomioon vain, jos aiemman tuen asianmukainen käyttö on osoitettu.

5.2 Taloudelliset ja tekniset edellytykset

Hakijalla on oltava vakaat ja riittävät rahoituslähteet jatkaakseen toimintaansa toimen koko toteuttamiskauden ajan.

Taloudelliset edellytykset arvioidaan seuraavien seikkojen perusteella:

- haetun avustuksen määrä suhteessa hakijan alustavaan budjettiin kuluvalla vuodelle ja seuraavalle vuodelle, jos saatavissa
- kyky hankkia muuta rahoitusta
- hakijan käytettävissä oleva kirjanpito edelliseltä tilivuodelta ja tarvittaessa muut hakijan toimittamat hallinnolliset tai kirjanpitoon liittyvät asiakirjat.

Hakijalla on oltava riittävät ammatilliset edellytykset ja pätevyys ehdotetun hankkeen toteuttamiseen.

Tekniset edellytykset arvioidaan seuraavien seikkojen perusteella:

- hankkeen vetäjien ansioluettelot ja heidän kokemuksensa hankkeiden johtamisesta, hallinnasta, koordinoinnista ja organisoinnista
- hakijaorganisaation viimeinen vuosittainen toimintakertomus ja arviointiraportti, jos tällainen on saatavilla.

⁽¹⁾ Algeria, Egypti, Israel, Jordania, Libanon, Länsiranta ja Gaza, Marokko, Syyria, Tunisia, Turkki, Moldova, Ukraina, Valko-Venäjä, Venäjä, Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Kroatia, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Serbia ja Montenegro.

5.3 Hakijoiden valintakelpoisuus

Kaikki Nuoriso-ohjelman tavoitteiden mukaisten toimien kehittämisestä kiinnostuneet yleishyödylliset organisaatiot ja julkiset tahot, joiden kotipaikka on jossain ohjelman piiriin kuuluvassa maassa, voivat tehdä tätä tarjouspyyntöä koskevan hakemuksen.

5.3.1 Koordinaattorina tai hankkeen vetäjänä toimivan laitoksen tai muun organisaation on oltava oikeushenkilö.

5.3.2 Hakijan on todistettava, että mikään Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen ⁽²⁾ 93 ja 94 artiklassa esitetyistä ja jäljempänä kohdassa 5.4 luetelluista tilanteista ei koske sitä.

5.4 Hylkäämisperusteet

Tähän ehdotuspyyntöön ei voi osallistua hakija, joka tuen myöntämisen menettelyn aikaan

- a) on konkurssissa tai selvitystilassa taikka on keskeyttänyt liiketoimintansa tai jolle on vahvistettu akordi tai jota koskeva konkurssi- tai akordihakemus tai hakemus yhtiön purkamiseksi on vireillä tai joka on muun vastaavan kansalliseen lainsäädäntöön ja kansallisiin määräyksiin perustuvan menettelyn alainen
- b) on tuomittu ammattinsa harjoittamiseen liittyvästä rikkomuksesta lainvoimaisella tuomiolla
- c) on syylistynyt ammattiaan harjoittaessaan vakavaan virheeseen, jonka tulojen ja menojen hyväksyjä voi näyttää toteen
- d) on laiminlyönyt verojen tai lakisääteisten sosiaalimaksujen suorittamisen maassa, johon se on sijoittautunut, tai tulojen ja menojen hyväksyjän maassa taikka maassa, jossa hanke toteutetaan
- e) hakija on tuomittu lainvoimaisella päätöksellä petoksesta, lahjonnasta, rikollisjärjestöön osallistumisesta tai muusta laittomasta toiminnasta, joka vahingoittaa yhteisöjen taloudellisia etuja
- f) on osallistunut johonkin toiseen yhteisöjen talousarviosta rahoitettavaan hankintamenettelyyn tai avustuksen myöntämisen menettelyyn ja jonka on mainittuun menettelyyn osallistuessaan todettu rikkoneen sopimusvelvoitteitaan
- g) on jäävi

⁽²⁾ Neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002, annettu 25. kesäkuuta 2002.

h) on syylistynyt väärin tietojen antamiseen ilmoittaessaan tulojen ja menojen hyväksyjälle ehdotuspyyntömenettelyyn osallistumista varten vaadittuja tietoja tai ei ole toimittanut vaadittuja tietoja.

Tulojen ja menojen hyväksyjä voi määrätä edellä luetellun mukaisesti poissuljetulle hakijalle hallinnollisia tai taloudellisia seuraamuksia, sen jälkeen kun tälle on annettu tilaisuus esittää huomautuksensa.

Seuraamukset voivat johtaa siihen, että

- a) kyseinen hakija suljetaan talousarviosta rahoitettavien hankintojen ja avustusten ulkopuolelle enintään viideksi vuodeksi,
- b) 93 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa edunsaajalle ja 94 artiklassa tarkoitettussa tapauksessa hakijalle määrätään asian vakavuuden vaatiessa taloudellisia seuraamuksia, joiden määrä ei kuitenkaan saa ylittää kyseisen sopimuksen arvoa.

Seuraamukset määrätään suhteessa tuen merkitykseen ja virheiden vakavuuteen.

6. RATKAISUPERUSTEET

Päättyessään tuen myöntämisestä komissio käyttää seuraavia perusteita:

- hankkeen on oltava yhdenmukainen Nuoriso-ohjelman tavoitteiden kanssa
- hankkeen on vastattava selvästi yhtä 4 kohdassa mainituista teemoista
- hankkeen työsuunnitelmien laadukkuus ja johdonmukaisuus
- hankkeeseen on sisällyttävä vahva eurooppalainen osatekijä
- nuorten määrän olisi oltava tasapainossa kumppanuusmaittain (teemaa 4 koskevien hakemusten osalta maata ja toimintaa kohden)
- hankkeissa on oltava mukana nuorisoa ja nuoria työntekijöitä toiminnan valmistelussa, toteuttamisessa ja seurannassa
- hankkeessa on pyrittävä saamaan kumppanit aktiivisesti mukaan toiminnan valmisteluun, toteuttamiseen ja seurantaan

— hankkeen on oltava innovatiivinen, ja siinä on esitettävä uusia lähestymistapoja mainittujen teemojen käsittelemiseksi

— hankkeessa on yhdistettävä yhteistyö-, koulutus- ja tiedotusnäkökohdat, ja sen on perustuttava kulttuurien välisiin työmenetelmiin ja epäviralliseen koulutukseen

— hankkeessa on varmistettava kyseisen toiminnan ja Nuoriso-ohjelman tunnetuksi tekeminen ja kerrannaisvaikutus sekä kiinnitettävä erityistä huomiota tulosten levittämiseen

— hankkeessa on osoitettava se, kuinka suunnitellut toimet voivat johtaa pitkäaikaiseen vaikutukseen ja kehitykseen

— teemaa 4 koskevat hakemukset arvioidaan erityisesti käyttöoppaassa esitettyjen eri toimien edellytysten täyttämisen, ohjelman monipuolisuuden ja valittujen eri välineiden yhteisvaikutuksen hyödyntämistehokkuuden perusteella; hankkekoordinaattoreita kehoitetaan osoittamaan aiemmat yhteydet hankkeen muihin kumppaneihin tai osallistujiin

— budjetin johdonmukaisuus ja ehdotettujen toimien kustannustehokkuus odotettuihin tuloksiin nähden

— toimet yhteisrahoituksen saamiseksi hankkeelle.

Aiemmin komissiolta Nuoriso-ohjelmasta avustusta saaneiden organisaatioiden hakemusten osalta otetaan huomioon aiemmin tuettujen hankkeiden tulokset.

Hakijoiden on huomattava, että ehdotuspyynnölle on myönnetty varoja rajallinen määrä. Näin ollen kaikkia hakemuksia arvioidaan vertaamalla niitä muihin jätettyihin hakemuksiin. Siksi on mahdollista, että laadukkaita hakemuksia ei voida tukea mahdollisen varojen niukkuuden tai karsinnan vuoksi, jonka valintalautakunta joutuu tekemään.

Hakijoita kehoitetaan ottamaan yhteyttä oman maan kansalliseen toimistoon lisätietojen saamiseksi ennen hakemuksen jättämistä. Kansallisten toimistojen osoitteet ovat saatavina käyttöoppaan lopussa seuraavassa Internet-osoitteessa:

http://europa.eu.int/comm/youth/program/guide03_en.pdf

7. RAHOITUSEHDOT

Kattavat tiedot rahoitussäännöksistä ovat saatavina 25. kesäkuuta 2002 annetussa neuvoston asetuksessa (EY, Euratom) N:o 1605/2002 seuraavassa Internet-osoitteessa:

http://europa.eu.int/comm/budget/furtherinfo/index_fi.htm

Yhteisön tuki on kannustin sellaisen toiminnan toteuttamiseksi, jota ei voitaisi toteuttaa ilman komission rahoitustukea, ja se perustuu yhteisrahoitusperiaatteeseen. Rahoitustuella täydennetään hakijan omaa rahoitusosuutta ja/tai muualta saatua kansallista, alueellista tai paikallista tukea.

Tuettavaan hankkeeseen ei voi saada samaan toimintaan tarkoitettua muuta yhteisön rahoitusta.

7.1 Yhteisön myöntämä rahoitusosuus

Tälle ehdotuspyynnölle on suunniteltu rahoitusta yhteensä 2 000 000 euroa. (Edellytyksenä on kuitenkin, että budjettivallan käyttäjä hyväksyy summan varainhoitovuodelle 2004.) Komissio arvioi, että määrällä voidaan tukea 10–15 korkealaa- tuisia hanketta.

Teemat 1–3: Komissiolle esitetty rahoitushakemus ei saa olla yli 65 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista (ks. jäljempänä kohta 7.2). Henkilöstökulut eivät saa ylittää hakijan ja sen kumppaneiden kokonaisbudjettiin osoittamaa osuutta.

Teema 4: Teeman 4 osalta rahoitushakemuksen on perustuttava käyttöoppaan rahoitussääntöihin siltä osin, kuin se koskee kertatukea (käyttöoppaan mukaista keskimääristä kertatukea sovelletaan). Muiden kulujen osalta (kuten koordinointi, matkakulut jne.) rahoitushakemus ei saa ylittää 50:tä prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

Kaikkien neljän teeman osalta rahoituksen enimmäismäärä on korkeintaan 100 000 euroa toimintavuotta kohti.

Tukihakemukseen täytyy liittää yksityiskohtainen, alustava talousarvio (jonka malli sisältyy hakulomakkeeseen). Hakulomakkeessa mainitut budjetin kohdat sisältävät ne budjetin nimikkeet, joille voidaan myöntää yhteisön tukea.

Budjetti on ilmoitettava euroina. Budjetin on oltava tasapainossa ja riittävän yksityiskohtainen, jotta ehdotetut toimet voidaan yksilöidä, niitä voidaan seurata ja ne voidaan todentaa.

Komissio varaa oikeuden myöntää haettua määrää vähemmän avustusta. Hakemusta suurempia avustuksia ei myönnetä.

7.2 Tukikelpoiset kustannukset sekä kustannukset, jotka eivät ole tukikelpoisia

Ainoastaan seuraavassa esitettävät kustannusluokat ovat tukikelpoisia. Kustannuksista on laadittava kirjanpito, niiden arvo on määriteltävä markkinatilanteen mukaan ja niiden on oltava tunnistettavissa ja tarkistettavissa. Niiden tulee olla hankkeen toteuttamiseen liittyviä välittömiä kustannuksia:

— ehdotuksen kohteena olevan hankkeen toteuttamiseen osallistuvasta henkilöstöstä aiheutuvat henkilöstökulut (varsinaiset palkat sekä sosiaaliturvamaksut)

— toimen toteuttamiseen liittyvät matka-, majoitus- ja oleskelukulut (kokoukset jne.)

— seminaarien järjestämiseen liittyvät kulut (kokoustilan vuokraus, tulkkaus, jne.)

— julkaisu- ja levityskulut

— muut välittömät kustannukset

— välilliset kustannukset, joiden osuus on enintään seitsemän prosenttia välittömistä kustannuksista (jos saajalle maksetaan yhteisön talousarviosta rahoitettavaa toiminta-avustusta, tämän ehdotuspyynnön mukaisella avustussopimuksella ei voida sallia, että avustuksen saajan yleiskuluista korvataan kiinteämääräisesti enintään seitsemän prosenttia toimen tukikelpoisista kustannuksista).

Yhteisrahoitettavasta talousarviosta ei rahoiteta seuraavia kustannuksia: kolmannelle osapuolelle aiheutuneet menot, joita tukea saava organisaatio ei korvaa; luontoissuoritukset; infrastruktuurien hankintakustannukset (poikkeuksena ostetun materiaalin vuotuiset poistot); kustannukset, jotka eivät liity suoraan hankkeen toimintoihin (esimerkiksi toimintamenot tai sääntö- määräisiin velvoitteisiin liittyvät menot); selvästi tarpeettomat tai liialliset kustannukset; pääomainvestoinnit; yleiset varaukset (esim. tappioita ja tulevia vastuita varten); varaus ennakoimattomia menoja varten; velat, rahoituspalvelujen kustannukset; vaihtokurssitappiot, paitsi erikseen määritellyissä poikkeustapauksissa.

8. HANKKEEN KESTO JA TUKIKAUSI

Ehdotuspyynnön luonteen vuoksi hankkeiden olisi kestettävä vähintään 18 kuukautta, jotta varmistetaan toiminnan kestävyys. Hankkeiden enimmäiskestoksi hyväksytään perusteluissa tapauksissa kolme vuotta.

Hankkeiden on käynnistytävä 1. kesäkuuta 2004 ja 31. joulukuuta 2004 välisenä aikana.

9. HAKEMUSTEN JÄTTÄMINEN

Tukihakemus on laadittava tähän tarkoitukseen varatulle lomakkeelle jollakin Euroopan unionin yhdestätoista virallisesta kielestä. Vain koneella kirjoitetut hakemukset otetaan huomioon.

Hakulomakkeet ja pankkitietolomakkeet ovat saatavina seuraavasta Internet-osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/youth/program/lsp_action_5_en.html

Hakemusten käsittelyn helpottamiseksi hakijoita pyydetään toimittamaan lyhyt tiivistelmä hankkeen kuvauksesta englanniksi, ranskaksi tai saksaksi.

9.1 Teknisten ja taloudellisten edellytysten osoittaminen

Asianmukaisesti täytettyyn ja organisaation oikeudellisen edustajan allekirjoittamaan hakulomakkeeseen, johon sisältyy hankkeen täydellinen kuvaus ja aikataulu sekä yksityiskohtainen budjetti, on liitettävä

- virallinen saatekirje päivättyinä ja allekirjoitettuna (alkuperäisin allekirjoituksin)
- tuloslaskelma ja tase viimeksi päättyneeltä varainhoitovuodelta; julkisten elinten ei tarvitse esittää näitä asiakirjoja
- hankkeen toteuttamisesta vastaavien henkilöiden ansioluettelot
- hakijaorganisaation viimeisin vuotuinen toimintakertomus ja arviointiraportti, jos saatavissa
- hakijan alustava budjetti kuluvalle vuodelle ja seuraavalle vuodelle, jos saatavissa
- teemojen 1–3 osalta hankkeeseen osallistuvien kumppaneiden hakijaorganisaatiolle lähettämät hyväksymiskirjeet, joissa ne esittävät perustelunsa hankkeeseen osallistumiselle ja antavat vakuutuksen kyvystään osallistua aktiivisesti hankkeen kaikkiin vaiheisiin (alkuperäisin allekirjoituksin)
- jäljennös hakijaorganisaation rekisteröidyistä perussäännöistä tai yhtiöjärjestyksestä sekä jäljennös virallisesta rekisteröintitodistuksesta, paitsi jos kyse on julkisesta tai puolijulkisesta organisaatiosta; tämä asiakirja täytyy toimittaa yhdellä Euroopan unionin yhdestätoista virallisesta kielestä
- hakijan täyttämä ja allekirjoittama vakuutus, jossa todistetaan, että hakija on oikeushenkilö ja että sillä on taloudelliset ja toiminnalliset edellytykset ehdotetun hankkeen toteuttamiseksi
- hakijan täyttämä ja allekirjoittama vakuutus, jossa todistetaan, että mikään tämän ehdotuspyynnön kohdassa 5.4 luetelluista tilanteista ei koske sitä (malli sisältyy hakulomakkeeseen)

— edunsaajan täyttämä ja pankin vahvistama pankkitietolomake (alkuperäisin allekirjoituksin).

Hakijoiden on huomattava, että hakemuksen arviointia helpottaa, jos asiakirjat jätetään edellä mainituissa järjestyksessä.

Ainoastaan asianmukaisesti täytetyt, allekirjoitetut ja päivätty hakemukset otetaan vastaan.

9.2 Tukihakemuksen jättäminen

Tukihakemus on jätettävä kolmena kappaleena. Sen olisi sisällettävä täydelliset tiedot, joita voidaan verrata edellä mainituissa kohdissa määriteltyihin perusteisiin.

Hakijan tarpeelliseksi katsomat lisätiedot voidaan liittää mukaan erillisinä sivuina.

Hakemus on täytettävä kokonaisuudessaan, se on allekirjoitettava (alkuperäisin allekirjoituksin) ja siihen on liitettävä hakijaorganisaation virallinen hakukirje sekä asiakirjat, joilla osoitetaan sen tekniset ja taloudelliset edellytykset, joita tarkoitetaan tämän ehdotuspyynnön kohdassa 9.1.

Hakemukset on lähetettävä alla olevaan osoitteeseen joko tavalisena tai kirjattuna kirjeenä **viimeistään 31. joulukuuta 2003 (josta postileimaa pidetään osoituksena)**. Myöhemmin lähetettyjä hakemuksia tai Internetin kautta, faksitse tai sähköpostitse lähetettyjä tai henkilökohtaisesti toimitettuja hakemuksia ei hyväksytä.

European Commission
Directorate-General for Education and Culture
Youth, Civil Society, Communication
Unit D.1
"Youth – Call for large scale projects Action 5"
(VM-2; 5/52)
B-1049 Brussels.

10. VALINTAMENETTELY

Päätöksen avustusten myöntämisestä tekee valintalautakunta, joka koostuu Euroopan komission edustajista ja Nuoriso-ohjelman kansallisista toimistoista. Valintakokouksen puheenjohtana toimii koulutuksen ja kulttuurin pääosaston yksikön D.1 edustaja.

Hakijoille ilmoitetaan tuloksista toukokuussa 2004. Komission päätös on lopullinen.

11. SOPIMUS JA AVUSTUKSEN MAKSAMINEN

Jos komissio myöntää tukea, sen saajalle lähetetään vakiomuotoinen sopimus, jossa ilmoitetaan rahoituksen ehdot ja määrä euroina.

Tämä sopimus (sen alkuperäiskappale) on allekirjoitettava ja lähetettävä komissiolle välittömästi. Edunsaaja saa ennakkomaksun 45 päivän kuluessa siitä, kun sopimuspuolista jälkimäinen on allekirjoittanut sopimuksen.

Avustuksen maksaminen tapahtuu seuraavasti:

- 50 prosenttia ennakkomaksuna
- 30 prosenttia ennakkomaksuna, kun edistymisraportti on vastaanotettu ja hyväksytty
- 20 prosentin loppuosa, kun loppuraportti on vastaanotettu ja hyväksytty.

Komissio voi vaatia pankkivakuuden, jos sitä pidetään tarpeellisenä. Ennakkomaksun suorittamisen edellytykseksi voidaan asettaa kyseisen pankkivakuuden esittäminen.

12. EDISTYMISSRAPORTIN, LOPPURAPORTIN JA RAHOITUSSELVITYKSEN JÄTTÄMINEN

Sopimuksen ehtojen mukaisesti henkilöiden, jotka ovat vastuussa komission hyväksymistä ja sen rahoitustukea saavista hanke-ehdotuksista, on esitettävä edistymisraportti hankkeen ensimmäisen puoliskon päätyttyä ja loppuraportti hankkeen päättymisen jälkeen.

Näihin raportteihin on sisällyttävä lyhyt mutta kattava kuvaus ehdotuksessa esitettyjen toimintojen tuloksista, ja niihin olisi myös liitettävä mahdollisesti tuotetut julkaisut (esitteet, opetusmateriaalit, videot, multimediatuotteet, lehtileikkeet, jne.). Kun komissio on hyväksynyt edistymisraportin, edunsaaja saa toisen 30 prosentin suuruisen ennakkorahoitusmaksun. Komissio voi vaatia edunsaajaa esittämään pankkivakuuden.

Loppuraporttiin liitetystä lopullisesta rahoitusselvityksestä olisi käytävä ilmi tosiasialliset kustannukset ja tulot. Tuensaajan on

laadittava kirjanpitojärjestelmä yhteisrahoitusta saavalle toimelle ja säilytettävä kaikkien tositteiden alkuperäiskappaleet viiden vuoden ajan sopimuksen loppuunsaattamisesta lukien mahdollista tarkastusta varten. Loppumaksu vahvistetaan loppuraportin hyväksymisen jälkeen. Vastuussa oleva tulojen ja menojen hyväksyjä voi riskianalyysin perusteella vaatia hyväksytyn tilin-tarkastajan suorittamaa tilien ulkoista tarkastusta minkä tahansa maksun tueksi.

Komissiolla on oikeus peruuttaa avustus osittain tai kokonaan, jos hanketta ei toteuteta hakemuksessa esitetyllä tavalla, jos tehtyihin muutoksiin ei ole saatu komission lupaa tai jos raportointi on puutteellista.

13. ALIHANKINTA JA JULKISET HANKINNAT

Kun tuettujen toimien toteuttaminen edellyttää julkisia hankintoja, tuensaajien on pyydettävä vähintään kolme tarjousta eri tarjoajilta sekä tehtävä hankinnat kokonaistaloudellisesti edullisimman eli parhaimman hinta-laatu-suhteen sisältävän tarjouksen perusteella. Tuensaajan on myös noudatettava mahdollisten toimeksisaajien suhteen avoimuuden ja tasapuolisen kohtelun periaatteita sekä huolehdittava siitä, ettei eturistiriitoja synny.

14. JÄLKI-ILMOITUS

Komissio julkistaa tuensaajan nimen ja osoitteen, tuen kohteen ja määrän sekä rahoitusosuuden. Tämä tehdään tuensaajan suostumuksella, jos näiden tietojen julkistaminen ei vaaranna tuensaajan turvallisuutta tai vahingoita sen kaupallisia etuja. Jos tuensaaja ei suostu julkistamiseen, sen on esitettävä yksityiskohtaiset perustelut, joita komissio tarkastelee päättäessään tuen myöntämisestä.

15. SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖT

- Neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002, annettu 25. kesäkuuta 2002, Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta.
- Komission asetuksen (EY, Euratom) N:o 2342/2002, annettu 23. joulukuuta 2002 (neuvoston asetuksen soveltamissäännöt).